

ชีวิตนี้มีอะไรบ้างที่ทำให้คุณค่า?

NO.

๑

DATE

ว: น ส: ค: ร: ก

ชีวิตนี้มีอะไรบ้างที่ทำให้คุณค่า? เมื่อถามคำถามนี้ฉันคิดว่า น่าจะกำหนดต่อ การค้นหาคำตอบ แต่คนที่ฉันสัมภาษณ์บอกตัวเองว่า ฉันได้เอง คงยังไม่เห็นคำตอบที่แท้จริง ทั้งนี้ยังคิดไม่ถ่องแท้ความสับสนมาก

ฉันเป็นคนที่มีนิสัย สร้างจินตนาการ กับความใฝ่ฝัน มาตั้งแต่วัยเยาว์ เด็กเล็ก ๆ คนหนึ่ง ที่มีใจปรารถนาว่า สร้างจินตนาการที่ไม่เหมือนกัน ? ฉันคงตอบว่า เพราะสร้างแล้ว มันทำให้มีความสุขในชั้นแรก หากถามว่า ใฝ่ฝันทำอะไร ? ฉันคงตอบได้ทันทีว่า ใฝ่ฝันที่จะค้นหาความจริงจากทุกเรื่องนะ ใช่ ใช่ ใช่

แม้ระหว่างช่วงชีวิตยังเป็นเด็กนักเรียน ที่เรียนอยู่ภายในชั้นมัธยมศึกษาต้น ๆ นานหลายปีแล้วก็ตาม ฉันเห็นว่า ฉันเป็นคนเรียนหนักดี ๆ และวิชาภาษาอังกฤษได้ผลค่อนข้างดีทีเดียว แต่ตอนกลับไม่สนใจผลการเรียนมากนัก หากถามว่ามีนิสัยรู้แล้วทำไมไม่สอนเพื่อน ๆ แบบ กอดหัวใจออกมาให้กันจริง ๆ

แม้ช่วงเริ่มชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ฉันก็เริ่มมีจินตนาการ และใฝ่ฝันที่จะใช้สิ่งซึ่งตนเรียนมา เอามาตัดแม่ลงใช้สิ่งที่ตนค้นพบในชั้นเรียน นำมาประดิษฐ์สรรสร้างสิ่งต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นที่ระลึกหรือช่วยให้ตนเดินทางไปในหนทางที่ตัวเองอยากไป

แน่นอนแล้วว่า ฉันต้องการอิสระภาพที่จะเดินทาง ท่องเที่ยวไปทั่วโลกกว้าง เพื่อค้นหาความรู้สิ่งใหม่ ๆ มาตั้งแต่วัยเยาว์ แต่ฉันก็อยากจะทำเรื่องมุ่งหน้าทำงานทุกอย่าง และนำทุกสิ่งซึ่งพบได้ในชีวิตประจำวัน มาคิดค้นค้นหาความจริง โดยไม่ยอมให้สิ่งใดหลุดไปจากสายตาทันทีถึงคิดอะไรตัวเองแม้แต่เรื่องเล็กน้อย

ฉันมีจิตสำนึกอยู่ในใจเป็นธรรมชาติเสมอมาว่า ทุกคนที่มุ่งทุกสิ่งในชีวิตให้กับการทำงาน เพื่อประโยชน์สุขของเพื่อนมนุษย์ทุกคน หากที่ควรอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โดยลำดับความสำคัญขั้นต้นด้วย แล้วยัง และกลุ่มบุคคลผู้ซึ่งมีชีวิตอยู่ด้วยกันในสภาพดีด้วยใจดี อย่างปราศจากการคิดเอาตัวรอด

ฉันเริ่มหันมาคิดมาตั้งแต่ยังมีเด็กแล้วว่า ทำไมทำอะไร
ก็ได้โดยไม่ต้องถามกันคนอื่น แต่ฉันมีสิ่งที่พบเจอวิถีทางที่ทาง
กระแสสังคมอย่างที่เขาบอก โดยที่เชื่อว่า มันน่าจะนำไปสู่ความ
ภูมิใจได้อย่างชัดเจน นอกจากนั้นยังมีผลที่มันเกิดแรงสะท้อนกลับ
มาสู่อันนี้ตามมีโอกาสเรียนรู้ความจริงได้ทุกอย่าง

ฉันใช้ชีวิตมุ้งมิ้งมีมุ้มเฝ้าอย่างจริงจัง จากสิ่งที่ตามมีอยู่ในหัวใจ
อย่างมั่นคงแน่นอนมาตลอด แม้ว่าจะต้องท้อใจซึ่งพบทางตันจากความ
รู้สึกของตัวเอง ตามที่จะมีปรับเปลี่ยนไปสู่วิถีทางใหม่ได้ชัดเจน พอ
สมควร ไม่ว่าจะเส้นทางนั้นจะไกลแค่ไหนก็ตามแต่ไหน แม้อาจต้องวางแผน
จนกระทั่งทำให้เสียเวลาไปบ้าง

ทั้งนี้และทั้งนั้น เนื่องจากตามมีมีคนยึดติดอยู่กับสิ่งต่างๆ
น้อย อีกทั้งมีความอดทนค่อนข้างสูง ในที่สุดฉันก็พบความ
จริงว่า แม้การดำเนินงานอันควรหากความรู้เพื่อทำออกมาเผยแพร่สู่
เพื่อนมนุษย์ ทั้งๆ ที่ตามมีมีทรัพย์สินเงินทองมากมายจับจ่าย
แต่ฉันเพราะมีจิตวิญญาณที่มุ้งมิ้งจริงๆ

ในที่สุดตามมีก็พบถึงสังคมที่ใช่แล้ว ตามมีคืออยู่ในวงจรมิตร
อยู่บริเวณหลังบ้านราชการ ซึ่งตามมีและครอบครัวพักอาศัย ฉันหด
มันหันมาด้วยมือของตัวเอง จากการใช้ใจอย่างเต็มที่ เพื่อหันมาจัด
แปลงทำตุ๊กเต๋อย่างถูกหลักโดยไม่เลิกตามมีแรก ที่ฉันเพราะว่าเร็ว

จากจุดเล็ก ๆ ดังกล่าว ขอบใจที่ฉันได้รับข้อมูลความรู้ ทำออก
เผยแพร่สู่สาธารณะ จนกระทั่งมาถึงช่วงนี้ ๆ ฉันมีโอกาส
เข้าไปดูมันอยู่ในสวนกลับไม้หนึ่งหนึ่ง ซึ่งปลูกถูกหลักไม้ที่หา
ได้ใจนั้นลาบ.. สหพันธ์ เพื่อเตรียมส่งไม้หายทั่วโลก

มันทำให้ฉันมองเห็นสังคมได้อย่างชัดเจน จากความรู้
ลึกซึ้งที่เกิดขึ้นอย่างเห็นธรรมชาตินั้น ในหัวใจตัวเองว่า หากไม่มี
มันฉันนั้น ย่อมไม่มีฉันนั้น ซึ่งความรู้ลึกซึ้งกับธรรมะนี้ เกิด
จากความมีสติโดยแท้ และสิ่งนี้มีอีกสิ่งหนึ่งที่เห็นชัดใน
ความเจริญก้าวหน้า สามารถเป็นไม้ได้อย่างมั่นคง

ผลงานจากกล้วยไม้ ได้ทำในโครงการกล้วยไม้ของไทย สามารถ
เจริญก้าวหน้าได้ยาวต่อเนื่อง มาถึงช่วงหลัง ๆ ไม่ว่าจะงาน
แสดงกล้วยไม้ในประเทศในน // ม้งาน // แสดงพันธุ์ไม้ทั่วไป ซึ่ง
มีกล้วยไม้รวมอยู่ด้วย หรือไม่มีก็ตาม ก็มักจะได้รับเชิญไป
ร่วม เป็นกรรมการตัดสินระดับสูง บางครั้งก็เป็นผู้บรรยาย
ให้สัมมนา จนถึงเป็นประธานในที่ประชุม

นอกจากนี้ มักมีผู้ขอเชิญให้ไปพักผ่อนวัน วัลลพความ
รู้สึกเคารพรักอย่างสนิทใจ ทำให้ฉันได้รับรางวัลเชิดชูเกียรติ
จากหลายประเทศ แต่ตนก็ไม่ได้ตกเป็นทาสของคนอื่น
สรรเสริญเหล่านี้ หากช่วยทำให้เกิดความเข้าใจในสังคม
เล็กซึ่งมีฉัน ตั้งหันหลังจากนอกกลับมาพิจารณาตัวเอง
อีกครั้ง ก็ยังทำให้เห็นได้ชัดเจนว่า

ยิ่งได้มาก ก็ยิ่งให้มาก ยิ่งให้มาก ก็ยิ่งได้มาก หรืออีก
นัยหนึ่งอาจกล่าวได้ว่า ยิ่งให้ก็ยิ่งเพิ่ม สอดคล้องกับ ยิ่งให้
ก็ยิ่งหมด หลังจากเข้ามาเฝ้าฯ เสด็จฯ ไปยังสวน
ในช่องเริ่มแรก ทำให้สรุปอย่างมั่นใจได้ว่า เป็นเพราะฉัน
เห็นทอหกร: // สสังคมอย่างชัดเจนมาแต่แรก จึงช่วยให้
ตนมาถึงจุดนี้ได้

มาถึงช่วงหลัง ๆ มีคนส่วนใหญ่มองเห็นหนักฉันเริ่มกล้วย
ไม้กันไปแทบจะหมด ไม่ว่าจะตนจะเห็นทอไปร่วมงานด้วยเรื่อง
อะไร มักมีผู้เข้าใจว่า ฉันไม่เรื่อกล้วยไม้ แต่ฉันก็เป็น
ความจริงที่ช่วยนี้รู้ว่า คนในสังคม ส่วนใหญ่ยึดติดอยู่กับ
เปลือกนอก // ละธรรมชาตของคน คงได้ยึดติด ย่อมมอง
ทุกสิ่งเห็นได้แต่เพียงเปลือกนอก มากกว่าที่จะทะลุ
ไปถึง ความจริง

จากช่วงที่ผ่านมา มักมีคนถามฉันว่า เหตุใดจึงคับเรื่อ
กล้วยไม้ และคงมี ทำอย่างจริงจังจึงมาตลอดชีวิต

ขอเป็นพระมหาเถรว่า ฉันเคยพูดได้ในที่ต่าง ๆ เป็นช่วง ๆ
ว่า ตนไม่ได้เริ่มหวัวิชากล้วยไม้มาจากสถาบันการศึกษาใน-

เคยถามว่า เรียนอะไรมา? ก็ขอตอบตามตรง
ว่า ฉันเรียนเรื่องแร่และหิน สำนึกความรู้อะไรเรื่องอื่น โดย
เหตุที่ช่วงนี้ สนใจวิชาเคมีเป็นหลัก เพราะอยากคิด
ก็มีส่วน ทำให้ผลิตเหล็กอยู่กับเหล็กและเหล็ก ซึ่งแบ่งอยู่
ในกระบวนการผลิตเหล็กแบบ อิมเม้นดริ่งแบบ ร้อนแล้วรีด
ต่าง ๆ

ก็พูดเช่นกัน ก็พูด: ต้องการในผู้ฟัง คงไม่คิดค้นหา
ความจริง ดัดตัวเองว่า เหตุใดจึงมีคนยอมรับกับสื่อ
เรื่องคล้ายนี้ // ผู้กระโดดไปทั่วโลก // คงยังไม่ถึงเรื่อง
อื่น ๆ ได้อีก ทั้ง ๆ ที่ฉันไม่ได้เรียนมาโดยตรง

ฉันเชื่อว่า ประเด็นที่ถามก็พูดทิ้งไว้ ผู้ที่คิดแบบ
ทหาร: // และยังมี // แบบทหาร: // ไม่ได้ // ก็คงยังไม่
ไม่เห็นความจริง ทำให้เขาตอบได้ยาก อย่างนั้นขอ

ความจริงแล้ว การที่ฉันเริ่มต้นด้วยงานคล้าย ๆ ราว
จริงจริง ทั้ง ๆ ที่ฉันไม่ได้เรียนมาก่อน // คงยังไม่มีความ
จำเป็นในนี้ คงมี // แต่กระ: // ส่วนที่ฉันมาจากคนส่วนใหญ่ ให้สังคม
ทำให้เขาต้องควรกับมันพอที่จะให้มัน ออกมาใช้บ้าง เพื่อมอง
หาความรู้ ที่ออกเผยแพร่ // เพื่อเพื่อนมนุษย์ ทั้ง ๆ ที่ฉัน
สนใจมันไม่ได้มากนัก "อีกทั้งยังมีสื่อไม่ชอบของคนอื่น"

ฉันขอสารภาพความจริงว่า ฉันไม่ได้มอง ความสำคัญไปที่
คล้าย ๆ ราวว่า การมอง ที่เพื่อนมนุษย์ ซึ่งควรจะ อยู่ร่วม
กันอย่างมีความสุข

นอกจากนั้น ฉันยังมองเห็นว่า ช่องทางการทำงานเรื่อง
คล้าย ๆ ราว มันเปิดโอกาสให้ฉัน ได้เห็นภาพกระ: // แล้วสังคมอย่าง
ที่พยายาม ทั้งนี้และทั้งนี้ ความกล้าหาญเด็ดเดี่ยว
ร่วมกับความเฉลียวฉลาด ของมนุษย์ ที่รักงานที่
ตัวเอง มีความคิด ซึ่ง แล้ว แล้ว แล้ว

ดังนั้น สิ่งที่ควรคิดว่า เป็นเป้าหมายส่วนตัว จึงน่าอยู่

ก็ความสว่างหรือ ความล้มเหลว อย่างที่หลายคนที่เข้าใจไม่
 หากอ้อมๆ ก็มีอีกสัก ๓ ปี ที่เขาเริ่มรับรู้ความจริง จากคนทุก
 ภูมิแบบ ๑ มีเมื่อ ฉันได้มีระเทศอุดมการณ์ไว้แต่แรกว่า
ถ้าไม่มีอะไรเกิดเฉพาะความรู้นี้กับทุกคน อย่างเท่าเทียม
กัน อย่างมีผลจากกรณีคือว่า หากไม่มีคน รวมทั้งคนเคย
โทษเขาในนี้ เริ่มตั้งจากส่วนที่อยู่ใกล้ตัว ออกไปอย่าง
 เมินเห็นเห็นตอ

บหนักทาง ตัวกล่าวแล้ว ก็ค้นหาความเมตตา
 ของตัวเองอย่างลึกซึ้ง เรื่องนี้ข้อมทั้งใจมาก อาจ
 ทำตัวเองได้ล้มความตั้งใจ หรือไม่ได้ดั่งใจแล้วเริ่ม กอบ
 กัดเข้าไปให้สุดถึงเมินได้ ทำให้ไม่เกิดอันนี้ขึ้นเมิน
 ๖

เพราะเหตุว่า ฉันเมินคนที่ได้รับทราบอันนั้นออกมา
แต่อดีต รวมทั้งธรรมชาตินี้ซึ่งตนมีมาแล้วแต่กำเนิด
ทำให้ยากที่จะจิตใจมีความมั่นคงแน่นอน มาต้องช่วง
 น้อย ๆ แม้ว่าเวลาจะผ่านไปนานกว่า ๗๐ ปี ฉันยัง
 สามารถเขียนสรุป ซึ่งตนเคยอยู่ เมื่อครั้ง อายุ ๕ ขวบ
 ได้อย่างละเอียดโดยไม่มีภาพต้นแบบ

ถัดมา ฉันได้เขียนภาพอันนั้นกลับไป ๖๐ ปี ซึ่ง
 ช่วงนั้น ตนได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่ สักมันการสักขาเกอตรร
 แม่ใจ อันดีอันหนึ่งแรก ของชีวิตการสักขาเกอตรร ของ
 ฉันเอง

ซึ่งช่วงนั้น ฉันไม่มีสิ่งประหลาด ไม่มีไฟฟ้า คงมีแต่
 เสียงเรไรร้อมกับเสียง คัดเกวียนที่ขมขี้ ในยามค่ำคืน
 เมินเสียงดนตรีรับกล่อม รวมทั้งมีเสียงที่ขมขี้ กับพืช
 ให้มีเมินครุฝึกสอน ซึ่งมีชีวิตชีวาที่ระกับใจอย่างสุดซึ้ง

ฉันได้ชื่อ ของงานนี้สร้างทางพวง รุดตอไม้ โดนา ๖๖
 ถึงจุดได้ขี้ได้ขี้ได้ขี้ได้ขี้ ทั้งแต่เขาตรูบ้นคั ทางอันนี้
อยู่ท่ามกลางสายฝน ทางอันนี้อยู่ท่ามกลางแสงแดด

ฉันยังจำได้ไม่ลืมว่า ช่วงนั้น ผมตกลงอาชีพในอีก ๑ ปีข้างหน้า / ของ
ฉบับเดือนมกราคมปี ๒๕๒๕ นี้ครับ หัวข้อ: หนึ่ง มหันตภัยของเพื่อนฉัน
เดินเดียว ๆ กลับหอพักอย่างมีความสุข

สิ่งที่ได้เล่าให้ฟัง ผมเข้าไปมีอิทธิพลยังคงลึกอยู่ในจิต
วิญญาณของผมอย่างแนบแน่นมาตลอดจนถึงขณะนี้ แม้จะ
ต้องมองย้อนหลังกลับไปเป็นเวลา ๖๐ ปี เพื่อค้นหาความจริง
ที่หนักแน่นได้ อีกทั้งสามารถถ่ายทอดกลับออกมาเป็นภาพ
เขียนได้แทบทั้งหมด

ตัวบทนี้เอง หลังจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ผ่านไป
ชีวิตของผม ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับมหัศจรรย์ของศาสตร์
ในกรงเทพฯ ซึ่งช่วงนั้นใช้หลักสูตร ๕ มีเต็ม ผมเข้าไป
ตามรู้ลึกอย่างเป็นธรรมชาติ กลับพบว่า พอแล้ว ผมพอ
แล้ว ส่วนรับทราบที่จะเดินหน้ต่อไปอีก เพื่อให้สูงยิ่งขึ้น

▷ ฉันจบจากมหาวิทยาลัยออกมาด้วยคำถามที่ค้างคาอยู่ใน
ในหัวใจตัวเองว่า ชีวิตนี้มันคืออะไรกันแน่ ? แต่ถึงยังไม่
ได้ระบุคำตอบอะไรออกมาเป็นคำพูด หรือตัวอักษร นอกจาก
คำถามซึ่งฝังอยู่ในหัวใจอย่างเงิบ ๆ ว่า ทำไมต้องอะไรออก
มานี้ ?

มันคงไม่ใช่ได้ความหมายสักใด ๆ ซึ่งทำให้นั่งลงตัวเอง
!! จะล้มตัว ออกมา !!! ไม่แน่มันแล้ว ฉันคงจะสูญเสียความ
เป็นคน ซึ่งควรจะรัก ยิ่งชีวิตไปอย่างไรก็ตาม นาน ๆ
เริ่มรู้สึกตัวว่า !! ทั้งจริง !! แล้ว ชีวิตใหม่มหาวิทยาลัย มันไม่ได้
ให้สิ่งนี้ฉันต้องกรออย่าง !! ทั้งจริง !! แม้แต่หน้าผาก นอกจากถูกขัด
เย็บตบให้ยอมรับเอาสิ่งสมมุติไว้ไว้ที่หน้าผาก

ตัวบทนี้เอง ที่ทำให้ผมคิดค้นรหัสนาฬิกาชีวิตออกไปอีก
เพื่อต้องการเลือดกึ่งทางเดิน ซึ่งควรจะมีความเป็นของตัวเอง
ก่อนที่ชีวิตอันมีคุณค่า จำต้องจมมึนลงไปในอ่างน้ำ
ตกบ้น ๆ !! แต่หากไม่คิดอะไรได้แม้ใคร คงมุ่งมัน
มีปฏิสัมพันธ์อย่างดี ที่สุด รวมทั้งเก็บสะสมข้อมูลไว้เป็นความรู้อย่าง

ขอรับของคืน ฉันเริ่มหันมองเห็นความจริงได้แล้ว
ตั้งแต่ช่วงที่ตามเรือมาอยู่ในโรงเรือพบว่า สิ่งที่อยู่ในถังภา
กีส ในถังครุทิส มันเป็มของจริงส่วนรับตัวครุเอง มาได้
เงินของจริงส่วนรับคืนไม่ ตามจึงมีกรรมฐานที่ ไม่ ยึดติด
อยู่กับมันมาตลอด

สิ่งนี้ใช้หรือไม่ว่า ทั้ห้จะดีดว่า คือ คุณสมบัตินี้ ของผู้ซึ่ง
ครุได้รับทราบยอมรับว่า สามารถพึ่งตนเองได้ ถ้าเป็มจริง
ย่อมหมายความว่า ห้จะเป็นผู้ที่ไม่ได้ใครช่วย ๆ คน
กว่าจะค้นพบเอาผลได้ตัวของตนเอง แม้ใครเตือนว่า และ
ครุส่อม นอกจากเป็นผู้นั้น มีใจตรงกันไม่มีการโต้แย้ง
กันนั้น

ขอรับของคืน ฉันมองเห็นความจริงแล้วว่า เรา
ไม่จริงจังกัย สิ่งซึ่งตามได้รับจากห้องเรือมา จากต่าง ๆ แม้
จากครุ อันเป็นเพียงสมมติไปทำไมฉัน สมองแสวงหา สิ่ง
ซึ่งตามต้องการ จากที่ใดที่หนึ่ง เกิดจากที่ใดได้เองมิใช่
กล่าวหรือ ? สิ่งนี้แหละที่ฉันตัดสิ้นใจเลือกทางเดิน
ของตัวเอง จากภากรู้ว่า หรือแกร่งมาก

ดังนั้น หลังกาผ่านออกมหาวิหาลับออกมาแล้ว แม้
สักคนเอาตำแหน่งอาจารย์ซึ่งผูกพันไว้ด้วยระบบภคกรรมมา
ลือ ซึ่งหมายความว่า กับยอมรับ ตามจะต้องยอมอยู่
ในกรงเทพ ฯ อันเป็มตงแห่งอัสตและอภพ ฉันจึง
ตัดสิ้นใจ นอนหลับไปอยู่แม้ไร้จากหัวใจที่เด็ดเดี่ยว
จริง ๆ

พอรู้ว่า ที่นั้นตามจะติดสร้างสรรคงานใหม่ ๆ ได้
อย่างอิสระ โดยไม่จำเป็นต้องเดินตามกันใครทั้งนั้น

แม้ฉันจะรู้ล่วงหน้าแล้วว่า สักลับไว้ทำงานที่นั้น ตาม
จะต้องรับสภาพการทำงานเช่นเดียวกับคนงานที่ไหนไร แต่
ฉันก็จะเห็นแก่ตำแหน่งนั้นไว้แล้วเอาอิสระภาพอันถือว่าเป็น
สิ่งที่คุณค่าอย่างสูง ส่วนรับซึ่งจิตตาม ไปแลกกับมันกระนั้นหรือ

เพราะความแข็งแกร่ของรากฐานจิตใจ ที่ทำให้ฉันมีนิสัย เอาชนะใจ
ตัวเองเป็นธรรมดา ฉันจึงยอมเอาศักดิ์ศรีความเป็นคนไปแลก
กับ สิ่งที่ดีกว่าไม่ได้เป็นอย่างเด็ดขาด

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าคุณจะมีรากฐานที่ลึกซึ้งและแข็งแรง
แต่หากเป็นคนสุขภาพอ่อนโยน และสัมผัสทุกคน อย่างไม่เลือก
พรรคเลื้ดพรรค และไม่มีเลื้ดกว่าใครจะยากที่จะมีคนอย่างเรา

ในที่สุด คุณก็มีโอกาสหวนกลับมาใช้ชีวิตที่แม่ใจ อีกครั้งหนึ่ง
พร้อมกับที่ตนเองขาด // แต่การไปครั้งนี้ ชีวิตฉันมีกรรมเลื้ดคนแปลก
ซึ่งตนเองต้องยอมรับความจริง เพราะเขาจะไปไหนสุขภาพก็
เริ่มทรุดเริ่มทรุดอ่อน ฉันไปพร้อมกับปรีติญา และสิ่งธรรมดา กับแม่
บังเอิญตากลับร่วมใจด้วย

ทำให้ชีวิตขาดอิสระภาพไม่ส่วนหนึ่ง เพราะต้องแสดงความรัก
รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองต้องมีความผูกพัน แม้จะมีปรีติญา
ที่ติดตัว แม้ฉันจะไม่คิดว่าตนเองมีเลื้ดครบ และไปปรีติญาบุตรไป
อดทนอื่น เพราะในใจนั้น ฉันกลัวมันออกมาตั้ง // แต่ตนเอง
ไม่ได้รับ ใจ ๗ แล้วตนเองไม่เคยสนใจสิ่งเหล่านี้ คงมีแต่ความ
รู้สึกที่ // นั่น // นั่นอยู่ กับ การ ค้นหาความจริง จาก การได้ทุกสิ่ง
เมื่อก่อน สอน มาตลอดชีวิต

ใจ ๗ แล้ว สัมผัสที่ฉันเริ่มอยู่ในมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์
นครราชสีมา นิสิต ม. มหาวิทยาลัยก็ยังไม่ มี เลื้ดครบ และตนเอง
ก็ไม่เคยคิดเลยว่า มหาวิทยาลัยแห่งนี้จะมีแนวอันที่อื่น ยิ่งไป
กว่านั้น ฉันยังไม่สนใจคิดตั้งรับไว้ว่า ตนเองเริ่มอยู่ในมหา
วิทยาลัย อันเป็นชีวิตที่สูง ที่รู้มากกว่าตนเองที่ไป ไม่ใช่เช่นนั้น
ตนเองไม่มีความสุขภาพอ่อนแอเหมือนกับทุกคน นรอก เรอ มีรัก

ถึงกระนั้น แล้วจากกลับมาทำงานที่แม่ใจ ยิ่งใช้ชีวิต
ลงใจอยู่กับพี่ที่เห็นร่วมกับตนเองทำงานใจ และที่ทุกอย่าง
นั้นทั้งนี้ แต่ พานนี้ // แบบนี้ พี่ที่เห็น ร่วมกับตนเอง กลัว
บุคคลระดับนั้นที่เห็นอยู่ในใจตนเองรู้สึกได้

เสียดทานว่า ใจนี้มันมีปรีติญาที่ติดตัวมา แต่ก็ไม่ มี นอกจาก
นั้นยังมีความเห็นใจความรักความเคารพอย่างลึกซึ้ง มีภาคี
สอนใจ ขานหนึ่ง ซึ่งกล่าวไว้ว่า จงทำดี // ต่ออย่างอื่น จะเห็นด้วย
การปฏิบัติตัวของคุณ ซึ่งเกิดจากความรัก ความจริงใจ มัน
ทำให้ตนเองที่แล้วมีความสุข

ฉันเป็นคนมองสิ่งต่าง ๆ เห็นได้สองด้าน จึงสรุปในตนเอง

มองหิม สังกรรม ชัดเจนยิ่งข้ามีเรื่อง ๗

แม้จากปีชมาตามนี้ ข้ามองหิมสองตัวนี้ ต่อมาพบความจริงได้
ว่า ข้าไม่ต้องการความเด่น แต่ทั้งจากจากงานความรัก ข้ามี
งานถึงความรักคุณค่าเพื่อหม่มบุบชั้ไว้ชีวิตอยู่ในระดับชั้นเดิม
ตัดบ ๗ หัวใจที่เพราะมีความสุข ไม่ใช่ทั้งเพราะ ความอลวน
เดิม

ข้าคงไม่สนใจกับเรื่อง ความเด่น ทั้งที่ในเหตุการณ์
เมื่อไม่สนใจ ต่อมาไม่คิดรับกับใคร ใครจะคิดอย่างไร ทั้งอย่าง
ไรกับข้า ๗ หัวใจไม่กลัวว่า ข้ามีเรื่องสองตัวแล้ว ข้าก็กับ
ทุกคนทั้งนั้น สิ่งเหล่านี้เกิดจากจากงาน ความเป็นตัว ของ
ตัวเอง อย่างมีเหตุผล ถ้าเธอแต่ละคนมีเรื่องนี้อยู่ต่อมเห็นได้เอง

แม้จะยืนอยู่ท่ามกลางอะไรก็ตาม ข้าทั้งนี้มีความสุข
มากกว่าความรู้สึกรู้สึกอื่นในของสิ่งต่าง ๆ หัวใจข้าเริ่มรู้สึก
พอใจ คิดพลั้งในกรทำงานชนิดที่อาจเรียกได้ว่า ทุ่มเท
ทุกสิ่งทุกอย่าง ในที่ทำงาน ทั้งที่รับผิดชอบ ๗ หัวใจ
ชีวิตคือหัวใจ

ส่วนนี้ ในด้านกรรมฐาน ข้าได้เริ่มแยกออกจากกัน
เป็นสองตัวนี้ในนี้ ข้าวันหนึ่งต้องงานคืนควรวีจ้อย
เก็บรวบรวมเรื่อง พี่ชรัก พี่ชอุ๋ใหม่ ๗ ๗ หัวใจ ๗ หัวใจ ๗ หัวใจ
รวมทั้งไม้ผล ซึ่งเป็งานที่ข้าทำจนกระทั่งกับอีกตัว
หนึ่งคือ งานในหอสมุด ข้าเริ่มเห็นจาก ความไม่ชอบ
ธรรมของคนในวงกรกลัวข้า

ข้าทุ่มเททั้งนี้ทั้งสองตัวนี้ ๗ หัวใจแยกกันอยู่ ตั้งที่เรียก
กันว่า งานประจำ กับงานซึ่งทำแบบอาสาสมัคร ข้าเห็น
ข้าคิดว่าเรื่องกลัวข้าจะไม่ได้มีชีวิตใจอยู่แค่กลัวข้า หาก
อยู่พี่ชรักในสังกรรมของชีวิตหม่มบุบชั้อันนั้นสิ่งอยู่ลึก
กว่าที่คาด ๗ หัวใจมองหิม

แต่แรก ข้าก็แบ่งเวลาแยกออกจากกัน แต่ทั้งจริง
แล้ว ข้าก็ในกรทำงานของตัวเองมันเป็นหนึ่งเดียวกับข้า ทั้งที่ใน
เรื่องแล้ว ๗ หัวใจก็พูดกับคนรอบคอบว่า ความจริงแล้ว
งานประจำกับงานอดิเรกก็เป็นสิ่งเดียวกับข้า เพราะวิธีชีวิต
๗ หัวใจกรทำงานของข้า มันเปลี่ยนมาสู่สภาพที่ ข้าต้องกับ
คนนั้นเมื่อเดียวกับข้า ข้าจึงมุ่งมั่นทำงานมาจนกระทั่ง
มองไม่เห็นเจ้าหม่มบุบชั้

พูดถึงงานอีกภาคหนึ่งที่ว่าเรื่องคล้ายๆ กัน ซึ่งเรื่องนั้น ^{DATE} ทั้งคนและระบบ
ทางตรงต่ออำนาจ ๗ สันักยังใช้เวลาระหว่างช่วงคำสั่ง จุด ตา: เคียง
ทำอย่างมีสมาธิ เพราะที่นั่นยังมีไฟฟ้าใช้

เรื่องคล้ายๆ กันนี้ครั้งแรกของชีวิต ก็กับเอาตัวไม้ตายแล้ว ลืมอยู่
ข้างทางเดินมาใช้ทั้งเสาและโครงสร้าง และเก็บเอาทางม: พรวนหนึ่ง
ซึ่งหลุดร่วงลงมาจากชั้นในบริเวณหลังมีน้ำหนักของหลอด มาใช้
มองแล้วตาพร่าว..สง..๑๑๑

คนที่พูดคล้ายๆ กันนี้ มีชื่อที่หนึ่ง ชื่อว่า... ๗ ไป ซึ่งเป็นกลุ่ม
เตอร์บุงมีเงิน มองข้ามไปอย่างไม่มีสนใจ ไปเห็นความสำคัญอยู่กับกลัว
ไม้ที่ส่งมาจากเมืองนอก แต่ทั้งนี้สามารถหาได้โดยไม่มีอะไรยุ่ง
ยาก เอามาใช้ในกรณีนี้ ความรู้ อย่างที่ทราบมาก

แต่... แล้วในที่สุด... โดยอ้างเหตุผลว่า เพราะเรื่องเก่าและ
ทำงานอย่างจริงจัง จึงต้องการให้มารวมงานวิจัย เรื่องข้าว ซึ่งเป็น
งานระดับชาติ โดยเวลาที่ในช่วงเริ่มต้นมีพื้นฐาน เมื่อกระทบมหาพืษ

ทั้งนี้และทั้งนั้น... ในสาขาหนึ่ง...
กลุ่มที่ความคิด... จากกรณีเริ่มโครงการวิจัยเรื่องต่างๆ
รวมกันลงทำงานอยู่กับพื้นที่ ซึ่งคนทั่วไปมองไม่เห็นได้ชัด...
นี้คงจะไม่ถึงผู้ผู้บริหารทางกรุงเทพฯ... อย่างมีธรรมชาติ

หลังจากดูสั่งย้ายข้าราชการ... ทำให้เกิดความเคลือบแคลงในใจ
แบบ "คนหาเงาโลก" ว่า รู้จริงแล้วจึงไม่ทำงาน หรือ ทำงานไม่ให้มัน
มันเสียเวลาเป็นเสียใจใคร จะได้ไม่มีคนต้องการเรา แต่มันก็
ขัดกันกับธรรมชาติของตัวเอง ซึ่งคนทั่วไป

พอพูดถึงเรื่อง คนคิดแบบหาเงาโลก ทำให้คิดถึงคำว่า คิด
แบบเห็นภาพการ... แล้วจึงตาม หลังจากที่มีประเด็นนี้มาขึ้นใน
ชัดอย่าง ทำให้มองเห็นชัดเด่นว่า ทั้งสองเรื่องมีความหมาย
ต่างกัน คนคิดแบบหาเงาโลกมักจะหมายถึง โลกที่อยู่ใน
ใจตัวเอง ทำให้มองที่โลกภายนอกไม่

หาเงาโลกภายนอก คือผู้ที่อยู่อย่างมีเหตุผล สามารถเห็น
ภาพการ... แล้วจึงตามได้... รู้คุณค่าของตัวเอง ส่วนคนหาเงาโลก
ภายในจิตใจ หมายถึงคนที่เห็นตามกันคนอื่น ทำให้ดูคุณค่า
ความเป็นคนสูงส่งขึ้นมากขึ้นมาเรื่อย ๆ ตัวเองก็อาจพบเห็นกัน
ได้ทั้งนี้ในใจด้วย

ช่วงนั้น ค่ะเองด้วยควบคุมตามอย่างคน แต่ในใจก็คิดขึ้นมา
 ตลอดเวลา ว่าฉันหนึ่งช่วงหนึ่ง เมื่อสมัยตอนกลางนั้นมา: ตอนนั้นคนก็
 ไม่ได้รู้สึกละอายใจตัวเอง ค่ะก็มีความรู้สึกนั้นไว้ในใจคนเล็ก
 ใจของเขา ฝั่งกับกับภรรยา ตัวเองค่อนข้างเล็กมาก ซึ่งมัน
 คงไม่หายไปไหน นี่คือการจริงซึ่งตามธรรมชาติเสมอว่า พึ่ง
 ใจของรักเขาใจตัวเองสุดชีวิต

อย่างไรก็ตาม แม้ช่วงถัดมา จ: ทำให้ฉันอยู่อย่างเห็นธรรม
 ธรรมในตัวเอง แต่อย่างนั้นครั้งแรก มันทำให้ได้สอนให้ฉันรู้
 ว่าธรรมของชีวิตว่า มนุษย์ควรจะมีกรรมที่กระทำอิสรภาพ
เพื่อคืนสู่ธรรมธรรม ซึ่งแต่ละคนมีอยู่ในหัวใจของเขา อย่างที่
จริง

ในที่สุด ช่วงนั้น ค่ะก็เริ่มมองเห็นทางออกทางใหม่ ซึ่งคิด
 ว่าน่าจะเหมาะสมกับสภาพความจริงขณะนั้น แม้อาจยังไม่
 ถึงจุดซึ่งเริ่มมีนัยมาลง มันทำให้ทำให้ฉันนั้นมามุ่งเริ่มธรรม
จิตใจของเพื่อมนุษย์ ที่ดำรงชีวิตอยู่อย่าง ซึ่งเปลี่ยนหนัก
 กันเข้ามาในใจฉันเสียใจที่สัมผัส ทั้งด้านความคิดและรูปลักษณะ

▷ อย่างหลากหลาย

ทำให้ฉันมองเห็นภาพใหม่ขึ้นมาอีกว่า ที่ต้องการเริ่ม
รู้ธรรมธรรมจริง ควรคิดว่า อยู่ให้หนักเริ่มได้ทั้งนั้น แต่ควร
เริ่มจากรากฐานจิตใจ ตัวเองที่ อิสระ หากตามอย่างชีวิต
 วิถีทางที่มุ่งแสวงหาความจริง ซึ่งแต่ละคนจะสามารถรักษา
 สิ่งนี้ได้ไว้ พึ่งต้องเริ่มต้นจาก การรักษาธรรมธรรมในตนเอง
 ใจใจตัวเองสุดชีวิต

ตั้งขึ้นขึ้นหลักธรรมไว้ไว้ ๓ ข้อว่า จงสละชีวิต
เพื่อรักษาธรรม:

ช่วงหลัง ๆ ค่ะเคยพูดไว้ในช่วงที่ว่า บุคก่อนเคยมีสัง
 ครามอาวุธ ซึ่งภาพความความจริงว่า มีพระมหากษัตริย์และนักรบ
 ในภาน ล้อมสละชีวิตตายในสงคราม แต่การตกเป็นทาสอาวุธ
 ปรไม่ผิดซึ่งเท่ากับทาสจิตใจ

มาด้วยช่วงนี้ เหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงมาเริ่มสงครามเสวย
 ศึก มีนักรบทางเสวยศึกเกิดขึ้นมาบ้างหรือยัง ๓ ข้อ: ล้อมสละ
 แล้วหนีหนีไปไม่กลัวอันตราย แต่กลัวได้เป็นข้าอริวง ซึ่งมักพูด
 ว่า สัมพันธ์กันอย่างนั้นไม่ได้ เพราะถ้าทำก็ต้องต้องตายเท่านั้น
 คงจะดีตามที่ว่า สักดีสักความเห็นคน มันสูญหายไปตามไม่

เหนือแล้วหรือ ?

ทุกสิ่งย่อมมีสองด้าน มีสังคม สิ่งศักดิ์สิทธิ์มาแล้วทั้งหมด หากมองเห็นความจริงได้อย่างลึกซึ้ง ย่อมมองเห็นความเป็นไปได้ อย่างชัดเจนว่า "คุณธรรม อันมีเหตุผล สืบมาจาก จริยธรรม ที่ได้จากการหมั่นปฏิบัติ ด้วยความตั้งใจ" โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เห็นความสำคัญ เริ่มจาก ตน หรือ คน หนึ่ง และ ผู้ ซึ่ง สถิต อยู่ ใน สภาพ ที่ ดี คือ การ ที่ ดี กว่า ตน

ถ้าอีกด้านหนึ่ง มุ่งห้การปฏิบัติ ซึ่งเกิดจากจิตสภาวะภายใน หากต้องตกเป็นทาสของตัณหาจากผู้อื่น การตัดสินใจยอมสละชีวิตเสียเลยดีกว่า อยู่แต่ไม่เห็นค่า ตัณหาเครื่องมือนำคนอื่นไปทำงาน ทั้งนี้ สูญ เสีย ไป อย่าง ไร้ คุณค่า

ดังนั้น ๗. คุณมีศักดิ์ศรีตาม ตามแบบของคนหนึ่งคนหรือ? รักใคร่เมตตาแก่กันตาม เพราะความรักความปรารถนา ทั้งนี้รู้ใจกันได้อย่างดีว่า... ถาม จริง ๗ ถาม คือ คุณ มี คน เก่ง เรื่อง กลั้ว ปลา ไม่ อย่าง ที่ คน ไทย ส่วน ใหญ่ รัก ใจ กัน หรือ เปล่า ?

▷ โดยที่ตัวฉันเองรู้ดี และเชื่อว่าผู้ถูกถามซึ่งรู้ใจฉันอยู่แล้ว ย่อมรู้ดีด้วย ดังนั้นการถามจึงหาค่า: มีผลกระตุกให้เกิด การ ทบทวน การ ทั้ง สอง ด้าน เพื่อกระชับความเข้าใจแก่กันและกันมากกว่า

ฉันสามารถความจริง กับตัวเอง มาพบพอสมควรแล้ว ว่า ทำไม ไม่ ได้ เก่ง เรื่อง กลั้ว ปลา ไม่ อย่าง ที่ คน ลาว พูด ต่อ คน ลาว ตาม เข้าใจ ไม่ เห็น นั้น แล้ว : ผลงานกลั้วปลา ซึ่งตามมุ่งมั่นปฏิบัติ คงจะกระโดดออกไปทั่วโลกไม่ได้เลย... นั้น หรือ ? แต่ สิ่ง ที่ ดี อยู่ ใน จิต จิต วิญญาณ คือ มัน ดี จริง และ มี ความ สำคัญ ยิ่ง กว่า กลั้ว ปลา มาก

ใครที่มีจิตวิญญาณสั่งถึง สิ่งซึ่งมีอยู่ในหัวใจฉันได้ ย่อมเข้าใจถึง: ใจฉัน ใจคนให้เธอแต่ละคน เริ่มตั้งแต่งานเรื่องอะไรก็ได้ คงจะเข้าใจสู่ผลสำเร็จได้ทุกเรื่อง ไม่เพียงแต่เรื่อง กลั้วปลาเท่านั้น

ถ้าฉันจะบอกกับเธอแต่ละคนว่า ตามใจห้มองเห็นสังคม ซึ่งมีเหตุผล เชื่อมโยงลงถึงพื้นดิน ต้นเกิด ของตัวเธอเอง เธอ ย่อมมองเห็นฉันได้เสมอ... แม้ ว่า ใน ที่สุด ชีวิต และ ร่าง กาย ฉัน อาจ ตาย ใจ ก็ ไม่ แล้ว หาก แต่ ใน หทัย ฉัน มัน หา ได้ มี สิ่ง ซึ่ง ควร สั่ง มัน ให้ เป็น ไป ไม่

หน้าที่ของฉัน ระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่ จึงมีหน้าที่กับผู้ที่กำลังใจแก่เธอทุกคนผู้เริ่มมองเห็นทางได้แล้ว แต่ การ นี้ ก็ ต้อง ใจ ที่ ดี

เชื่อว่า ทักษะได้ผลที่สุด คงจะหมายความว่า การมุ่งมั่นทำงาน จาก ความ
จริงใจ ซึ่งมีต่อทุกคน และปฏิบัติอย่างดีที่สุด ทั้งจะรักษาจาก ฐาน
จิตใจตนเองให้มีอิสระ อยู่ได้ตลอดไป

โดยเหตุนี้เชื่อว่า การมีภูมิปัญญาใจจริง และมุ่งปฏิบัติที่ดีของจริง
คือศีลธรรมชาติ ซึ่งสามารถถ่ายทอดคุณธรรมอย่างได้ผลที่สุด
อันนี้ สิ่งที่เราควรถือว่า คือศีลธรรมชาติ ซึ่งแต่ละคนควรสนใจ แล้วนึก

คิดเสียให้เหตุผลว่า ทุกคนที่เกิดมา ย่อมมีโอกาสเรียนรู้ และ
สามารถรู้ได้เท่าเทียมกันหมด แม้อาจถึงจุดที่ต่างกันด้วยกาลเวลา
และรูปแบบแห่งกรรม ผู้ที่เข้าใจได้คือย่อมรู้ว่า ความแตกต่าง
ดังกล่าว คือศีลธรรมชาติ ของมวลมนุษยชาติ ซึ่งต้องร่วมมือกัน

ในศีลธรรมชาติได้สะท้อนให้เห็นวิถีการเปลี่ยนแปลง ของสรรพ
สิ่งและสิ่งทั้งหลายอย่างไม่มีที่ถ่วง รั้วที่คนจึง ยังคงมีความหวัง
อย่างชัดเจนว่า ลักถันหนึ่ง หากคงมีโอกาส กลับกลับไปอยู่กับพื้นฐาน
ที่ดีอันหนึ่ง ซึ่งครั้งหนึ่งจะอยู่ท่ามกลาง ผู้ที่สนใจ ตรงกัน แหบ
แน่นมากว่าครั้งต่อๆ อันควรจะมีผลช่วยให้ท่าน สามารถอยู่ได้อย่าง
มั่นคงตลอดไป

▷ อย่างไรก็ตาม ในเมื่อทุกสิ่งย่อมมีสองด้าน นอกจากความ
หวังในด้านที่ดีแล้ว ย่อมมีอีกด้านหนึ่ง ซึ่งคงรู้ พื้นดินเมื่อชื่อ
สันสุขของแล้ว ทั้งนี้คงต้องเองอย่างเห็นธรรม ชาติอยู่แล้ว

นอกเหนือไปพิจารณา จิตตภาวนา ร่วมกับความมีศีลธรรม ซึ่งแต่ละ
คนควรจะมีอยู่ในระดับสูงขึ้นมาแต่กำเนิด ทั้งรู้ดีทั้งทำให้ได้อย่างรู้คุณ
การ ร่วมกันการปฏิบัติให้รากฐานสามารถเจริญออกมา หยั่งลงลึกสู่
เบื้องใต้ ภาวนามุ่งมั่นทำงาน ด้วยความรัก เพื่อมนุษยชาติ ทั้งชื่อ
ผู้ปฏิบัติเอง ย่อมช่วยกันให้แต่ละคน มุ่งวิถีชีวิต ไปสู่ สิ่ง
ซึ่งตนมีบทบาท อันเป็นศีลธรรมได้เสมอ

อันที่จริงแล้วซึ่งท่านเชื่อว่า คือศีลธรรม ได้เห็นสมบัติทาง
มีคุณ ให้แต่ละคนเข้าไปพิจารณา ด้านหาความจริง เพื่อจะได้ช่วย
ส่งเสริมการปฏิบัติให้มีชีวิตทาง มุ่งไปสู่ความ สุขร่วมกันได้ ไม่
ว่าใครจะยืนอยู่ หรือตายในหนก็ตาม

ครูที่ใช้รูปแบบ อันเป็นเพียงสิ่งสมมุติ ซึ่งมีคนเห็นผู้
กันหมดทั้ง

ครูคืออดทนการนี้ซึ่งธรรมชาติได้มอบให้มากับวิถีชีวิตทุก
คน ผู้มีโอกาสนี้เห็นผู้ใหญ่ยิ่งเห็น อย่างเสมอเนืองนิตย์เห็น

ครุผู้ควรได้รับทราบการยอมรับจากสังคมอย่าง สมศักดิ์สิทธิ์
 หมายถึงผู้ที่สละภาระหนักแล้วและคนทั่วไป จากกรรมที่มีโทษ
 อย่างร้ายแรง หรืออาจกล่าวได้ว่า ครุคือผู้ที่สละตนจาก
 การถือศีล ซึ่งมีความจริงของชีวิตของตนเอง อย่างบริสุทธิ์
 ใจ.

หากผู้ใดมีคุณสมบัติดังกล่าวแล้ว ย่อมมีเหตุ
 ผลสอดคล้องกันกับคำว่า ครุคือผู้สร้าง
 โลก อย่างแท้จริง.

วิมล นาคกร

๑ มกราคม ๒๕๕๓